

RESSÒ DE LA PARAULA

La novetat de l'any (II)

Tenim clar que una cosa no és bona per ser nova, sinó per ser un bé per a la persona. Tanmateix, gairebé sempre oblidem aquest principi a l'hora de felicitar el nou any.

És un bell costum saludar-nos desitjant a l'altre un any nou feliç. Seria més bell encara si almenys fóssim conscients del que desitgem, és a dir, del que significa felicitat, «any feliç». Com quan saludem desitjant «bon dia»: què desitgem?

No és simplement una pregunta curiosa. Ni més ni menys que ens plantejem què entenem per felicitat i per bondat en desitjar-la a l'amic. Es tracta d'una qüestió d'extraordinària importància, que aquí no podem dilucidar i que en el moment de la simple salutació no sol ser conscient.

No voldríem que les formalitats que impregnen la nostra convivència es quedessin en això, en meres formalitats. Elles formen part de «la litúrgia» de la nostra vida quotidiana i, de la mateixa manera que la litúrgia orant de l'Església no ha de caure en la rutina mecànica i buida, tampoc les nostres salutacions diàries no haurien de perdre el seu sentit pel fet de repetir-se. Malauradament, allò més sublim pot esdevenir allò més banal en caure víctima de la rutina. Evitar aquest risc exigeix tenir resoltes les preguntes fonamentals (què és la felicitat, què és la bondat) mitjançant la reflexió, la meditació, l'oració, en moments especials de recerca i assimilació interior. Si les respostes a aquestes preguntes arriben a conformar la nostra intimitat, les salutacions i els gestos quotidians se-

rien més sincers i valuosos, transmetrien espontàniament els valuosos desitjos que portem dins.

La resposta més normal a la pregunta de què desitges quan saludes «feliç any», «bon any», és que ens agradaria que li anessin bé les coses al nostre amic, que tingui sort en el treball, en l'economia, en les amistats, en la salut, és a dir, més o menys, que es compleixin els seus somnis. Concretament, quins somnis? Ja sabem que els nostres somnis, els més comuns en general, són qualitativament molt curts: alguns estan centrats en el jo, en el propi benefici, com l'èxit, el guany econòmic, la solució d'un o altre problema, la salut, que ens toqui la loteria...; altres somnis són més altruistes, com que s'acabin totes les guerres i des-

aparegui el sofriment, que tothom pugui viure dignament, etc. Aquests somnis són molt amplis en quantitat, desitgem moltes coses per a molts. Però són molt curts en profunditat: per un costat, són desitjos de coses que «passen», gairebé per casualitat, per sort, sense tocar per a res la responsabilitat del subjecte; per l'altre són desitjos que oblidem la naturalesa del bé o la felicitat i la seva font. És a dir, que no més poden ser fruit de la virtut.

En conseqüència, no hi ha millor felicitació, ni millor desig per a l'amic, que dir-li: «que l'any vinent siguis realment virtuós, que en el nou any avancis en el coneixement de la veritat i la comuniquis sincerament, que hi visquis d'acord, que siguis just i solidari, que et mantinguis sostingut per l'esperança, que estimis més i a més gent, que serveixis generosament, que et mantinguis fidel, etc.».

Certament, aquesta felicitació sonaria una mica estranya. Semblaria que ens fem repel·lents mestres de la virtut. Però allà en el secret del cor no hi hauria millor felicitació, millor regal, millor desig, que veure en l'amic aquesta vida renovada: seria veritablement feliç.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Agustí a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Transhumanisme i la defensa de l'equitat (I)

Una de les crítiques més vehements a la proposta transhumanista pivota al voltant de la noció ètica d'equitat. La majoria de pensadors europeus que s'han posicionat contra aquesta ideologia, utilitzen arguments basats en l'equitat.

És conegut que un dels valors essencials del transhumanisme és l'autonomia personal, el reconeixement del dret a decidir lliurement i responsablement el propi destí, però això no significa que l'equitat hi sigui total-

ment absent. Des del transhumanisme social francès, s'insisteix en aquest valor. Amb tot, la garantia d'aquesta equitat planteja moltes qüestions.

De fet, una de les preguntes més espinoses que suscita el transhumanisme és, justament, la de com compaginar la diversificació cada cop més profunda de l'espècie humana, com a conseqüència de les decisions individuals i l'equitat de drets i de deures.

La conseqüència d'aquesta ideologia podria ser un món en el qual coexistissin diverses comunitats estranyes entre si, no solament, des del punt de vista religiós o moral, sinó des del punt de vista ontològic.

Francis Fukuyama (1952), un dels crítics més acèrrims del transhumanisme, estableix una argumentació en la qual vincula la naturalesa humana amb la idea d'equitat. L'equitat de drets, idea central en la Declaració Universal dels Drets Humans (1948),

se sosté, segons l'autor del *Final de la història o el darrer home*, sobre la idea d'una essència compartida entre tots els éssers humans. Sosté que, més enllà de les manifestes diferències de raça, de llengua, de capacitat intel·lectual, de creences o de condició sexual, tots els éssers humans participen d'una mateixa naturalesa i, justament, aquesta naturalesa és el fonament de la igualtat de drets.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

La novedad del año (II)

Tenemos claro que algo no es bueno por ser nuevo, sino por ser un bien real para la persona. Sin embargo casi siempre olvidamos este principio a la hora de felicitar el nuevo año.

Es una bella costumbre saludarnos deseando al otro un año nuevo feliz. Sería más bello todavía si al menos fuéramos conscientes de lo que deseamos, es decir, de lo que significa felicidad, «año feliz». Como cuando saludamos deseando «los buenos días»: ¿qué deseamos?

No es simplemente una pregunta curiosa. Nada menos que nos planteamos qué entendemos por felicidad y por bondad al desearla al amigo. Se trata de una cuestión de extraordinaria importancia, que aquí no podemos dilucidar y que en el momento del simple saludo no suele ser consciente.

No quisiéramos que las formalidades que impregnan nuestra convivencia se quedaran en eso, en meras formalidades. Ellas forman parte de «la liturgia» de nuestra vida cotidiana y, de la misma manera que la liturgia orante de la Iglesia no ha de caer en la rutina mecánica y vacía, tampoco nuestros saludos diarios tendrían que perder su sentido por el hecho de repetirse. Desgraciadamente, lo más sublime pude llegar a ser lo más banal al caer víctima de la rutina. Evitar este riesgo exige tener resueltas las preguntas fundamentales (qué es la felicidad, qué es la bondad) mediante la reflexión, la meditación, la oración, en momentos especiales de búsqueda y asimilación interior. Si las respuestas a esas preguntas llegasen a conformar nuestra intimidad, los saludos y los gestos cotidianos serían más sinceros y valiosos, transmitirían espontáneamente los valiosos deseos que llevamos dentro.

La respuesta más normal a la pregunta de qué deseas cuando saludas «feliz año», «buen año», es que nos gustaría que le fueran bien las cosas a nuestro amigo, que tenga suerte en el trabajo, en la economía, en las amistades, en la salud, es decir, más o menos, que se cumplan sus sueños. Concretamente ¿qué sueños? Ya sabemos que nuestros sueños, los más comunes en general, son cualitativamente muy cortos: algunos están centrados en el yo, en el propio beneficio, como el éxito, la ganancia económica, la solución de uno u otro problema, la salud, que nos toque la lotería...; otros sueños son más altruistas, como que se acaben todas las guerras y desaparezca el sufrimiento, que todos puedan vivir dignamente, etc. Estos sueños son muy amplios en cantidad, deseamos muchas cosas para muchos. Pero son muy cortos en profundidad: por un lado, son deseos de cosas que «ocurren», casi por casualidad, por suerte, sin tocar para nada la responsabilidad del sujeto; por otro son deseos que olvidan la naturaleza del bien o la felicidad y su fuente. Es decir, que solo pueden ser fruto de la virtud.

En consecuencia, no hay mejor felicitación, ni mejor deseo para el amigo, que decirle: «que el próximo año seas realmente virtuoso, que en el nuevo año avances en el conocimiento de la verdad y la comuniqués sinceramente, que vivas de acuerdo con ella, que seas justo y solidario, que te mantengas sostenido por la esperanza, que ames más y a más gente, que sirvas generosamente, que te mantengas fiel, etc.».

Ciertamente esta felicitación sonaría un poco extraña. Parecería que nos convertimos en repelentes maestros de la virtud. Pero allá en lo escondido del corazón no habría mejor felicitación, mejor regalo, mejor deseo, que ver en el amigo esta vida renovada; sería verdaderamente feliz.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

«Estimar en la unitat sense trencar la diversitat»

Aquestes paraules les va adreçar el nostre bisbe Agustí, el diumenge 7 de gener passat, a la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat, amb motiu de l'Eucaristia del Baptisme del Senyor. Tal com us vam informar fa uns dies, també va estar dedicada a la Sagrada Família perquè, a la nostra diòcesi, es va traslladar la celebració del 31 de desembre a aquest mateix diumenge.

Durant la celebració eucarística es van renovar els vots matrimonials de cinc matrimonis de la nostra diòcesi. Van ser unes noces d'or, un matrimoni que feia 30 anys de casats, un altre en feia 20 anys i dos matrimonis en feien 10 anys.

A l'homilia, el bisbe Agustí va fer referència a la família i al matrimoni com a portadors de la «Bona notícia». El nostre prelat va remarcar que «ens hem reunit com a família a imatge de la Trinitat. En aquest misteri tenim la sort de veure oberta la intimitat de la Trinitat. Una conversa de la Trinitat amb Jesús a la terra. És una sort! perquè és el referent, el model, la font i la virtut de totes les relacions entre nosaltres, la relació comunitària».

Els delegats de Família i Vida de la nostra diòcesi, en Juan Antonio Rodríguez i la Maria Teresa Canut, destaquen tres moments de comunicació d'amor

reflectits en el matrimoni que s'haurien de donar, tal com va recordar el bisbe Agustí en l'homilia:

1. Tu ets el meu fill, amb tu m'he complagut. Complauença del Pare amb el Fill en l'Esperit Sant. A l'interior de la nostra família un per l'altre és complauença. Una declaració veritable d'amor del Pare cap al Fill en l'Esperit Sant.

2. Al l'interior de la Trinitat es comunica l'Esperit Sant del Pare al Fill. Viure en l'altre és un cim d'amor. Igual en la família: «Jo visc en tu i tu vius en mi.»

3. Tot i ser perfecte la unitat, és perfecte la diversitat. El repte de l'amor és mantenir la unitat sense diferències de dignitat. És difícil estimar mantenint la diversitat: però en la Trinitat ho veiem possible, estimar en la unitat sense trencar la diversitat.

Mor el rector de Cubelles

El prevere Joaquim Lluís Corominas va morir el dimecres 3 de gener passat, a l'edat de 86 anys, confortat amb els sagraments de l'Església. La missa exequial, presidida pel bisbe Agustí, va ser el divendres 5 de gener a les 12 h, a la parròquia de Santa Maria de Cubelles.

Mn. Joaquim Lluís Corominas va néixer a Terrassa, el dia 24 de maig de 1937. Fill de Frederic i Angelina. Format al Seminari Conciliar de Barcelona, va ser ordenat sacerdot el 5 de juliol de 1970, a la parròquia de Sant Esteve, de Granollers.

Els seus primers nomenaments van ser:

—El 1970, vicari de la parròquia de Sant Esteve, de Granollers.

—El 1977, vicari de la parròquia de Santa Eulàlia (Esparreguera) i adscrit amb facultats de vica-

ri de les parròquies de Sant Pere (Abrera), Sant Corneli (Collbató) i Santa Maria (El Bruc).

—El 27 de desembre de 1978 va ser nomenat rector de la parròquia de Sant Corneli, de Collbató. I l'1 de setembre de 1982 el van nomenar rector de Santa Maria, del

Bruc, conservant els càrrecs de vicari a Esparreguera, adscrit amb facultats de vicari a Abrera i de rector a Collbató.

—El 18 de desembre de 1996 va ser nomenat rector de la parròquia de Santa Maria de Cubelles (El Garraf), únic càrrec que exercia des de llavors i fins a l'actualitat.

Altres nomenaments:

1992-1996, arxiprest de l'Arxiprestat de Martorell.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

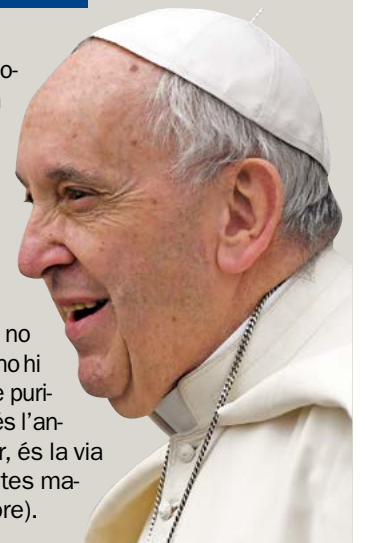

@Pontifex_es: «Davant els nombrosos desafiaments i dificultats del nostre temps, preguem junts i no romangem com a espectadors, sinó comprometem-nos activament per un món més just i pacífic» (13 de setembre).

@Pontifex_es: «La fe no es difon amb el poder del món, sinó amb la saviesa de la creu; no amb les estructures, sinó amb el testimoniatge. I avui el Senyor, des del silenci vibrant de la creu, et pregunta també a tu: "Vols ser el meu testimoni"» (14 de setembre).

@Pontifex_es: «De la Verge dolorosa aprenem que si romanem en relació amb el Senyor, la vida no ens estalvia sofriments, però s'obre a un gran horitzó de bé i s'encamina cap a la seva plena realització» (15 de setembre).

@Pontifex_es: «Sense el perdó no hi ha esperança; sense el perdó no hi ha pau. El perdó és l'oxigen que purifica l'aire contaminat per l'odi, és l'antídoto que cura el verí del rancor, és la via per calmar la ràbia i sanar tantes malalties del cor» (17 de setembre).

«Estima el Senyor, el teu Déu... i estima els altres com a tu mateix» (Lc 10,27)

Del 18 al 25 de gener s'està celebrant la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. L'acte central de la nostra diòcesi va tenir lloc el 19 de gener passat, a la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat i fou una trobada ecumènica.

El delegat d'Ecumenisme del bisbat de Sant Feliu de Llobregat, Mn. Xavier Artigas, ens vol transmetre l'esperança de viure la recerca de comunió amb les altres confessions cristianes. Segons Artigas «hi ha molt de camí a fer però, en canvi, tenim moltes oportunitats descobertes, quan ens deixem guiar per l'Esperit Sant. El Senyor no ens abandona mai, i en el terreny del diàleg ecumènic, la força del seu Esperit ens adreça per rutes que podríem veure-les inaccessible, però no seria així si ens deixem acompanyar pel seu missatge d'anar mar endins, com li va dir a Pere en la tempesta: **“Senyor, si ets tu, mana'm que vingui caminant sobre l'aigua. Jesús li digué: Vine”. Sabem com va acabar l'episodi: “Home de poca fe! Per què has dubtat?” (Mt 14,22-33). Hem de saber nar amb l'actitud que ens empeny: “Coratge! Soc jo. No tingueu por” (Mt 14,27)».**

Els membres de l'equip de la delegació, en **Daniel Sancho**, la **Pilar Lozano** i **Mn. Xavier Artigas**, estan submergits, tal com ells mateixos apunten, en aquesta dinàmica d'esperança, de motivació arrelada, com sabem, en la pregària que va fer nostre Senyor al Pare: **“Pare sant, guarda'ls en el teu nom, el nom que m'has donat, perquè siguin u com ho som nosaltres” (Jn 17,11)**, i més endavant: **“Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs amb mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat” (Jn 17,21)**.

La divisió, entre nosaltres, ens ha de fer pensar seriosament en retrobar-nos i viure l'amor fraterno.

Des de la Delegació d'Ecumenisme, ens conviden a ser creatius i cercar mitjans perquè en les nostres comunitats parroquials siguin font de «vida interconfessional» i, tant en la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians com en la resta de l'any, es doni la possibilitat de trobades de pregària, de diàleg amb les altres comunitats cristianes evangèliques i ortodoxes, de crear grups bíblics ecumènics i altres opcions que poden ser motiu d'enriquiment mutu.

Justament, el lema d'aquest any ens introdueix en aquesta drecera de l'amor autèntic, que fa que restem en el camí del Senyor: estimar Déu i estimar el

nostre proïsme. El material d'aquest any ha estat preparat per **l'equip ecumènic de Burkina Faso**, protestants i catòlics. El context complicat en relació a la seguretat com atacs terroristes, com va ser l'assalt gihadista organitzat l'any 2016, accions il·legals i tràfic d'éssers humans han provocat una situació de deteriorament greu en la pau i la cohesió social. Amb tot s'obre pas intents de solució i solidaritat entre cristians i musulmans i altres religions tradicionals. Aquest treball conjunt, que ha donat lloc a aquest material que ens ofereixen, és una forta empremta d'afany i pregària conjunta. El text bíblic escollit per aquest any és **Lc 10, 25-37**. La Delegació d'Ecumenisme us convida a llegir amb calma aquest material i a introduir-ho en la vostra aplicació parroquial.

Trobareu tota la informació a:
www.bisbatsantfeliu.cat

«Hem d'enfortir la dimensió espiritual»

Jaume Duran és doctor
en Medicina i en Filosofia*

Per què es va escollir el tema «La temptació del desànim en la vocació ministerial» en la formació de preveres i diaques del 16 de gener passat?

Avui el desànim s'instal·la a la nostra societat a tots nivells, i amb certa facilitat. Veiem desànim en el context educatiu, en el social, en els joves, en les persones grans. Fàcilment ens agafa i va condicionant el nostre viure ordinari, transformant el dia a dia de les persones, fent-nos entrar finament en la tristor, el desencís vital, tot fent aflorar trets que recorden estats depressius fins i tot. En el context de la vocació ministerial, on la clau de volta és el compromís personal i l'abast espiritual fonamentalment, el desànim esdevé una gran amenaça, a voltes una feble i, per tant, la podem considerar, segons com, una clara temptació.

Creu que hi ha preveres i diaques que cauen en el desànim?

La persona humana cau en desànim, es pot desanimar en certs moments vitals, a l'hora d'enfrontar situacions no previstes, a l'hora de viure entorns complexos i cada cop més dinàmics i canviants. El projecte vocacional de preveres i diaques, que conforma el seu propòsit a una crida concreta, que els situa en el món concret de l'ara i aquí, com va ser la crida de Jesús als seus deixebles, també pot veure's compromesa pel desànim vital. Homes i dones, en totes les seves dimensions i condicions, fàcilment ens haurem d'enfrontar al desànim.

Més informació a: www.bisbatsantfeliu.cat

* En Jaume Duran és doctor en Medicina i en Filosofia, llicenciat en Ciència religiosa, Teologia bíblica, és oblat del Monestir de Montserrat i dirigeix una institució no lucrativa de serveis sanitaris i socials públics i és docent a diferents programes universitaris.

AGENDA

► Dijous 25 de gener:

—**2a Pregària vocacional.** De 18.30 a 19.30 h, amb el bisbe Agustí a la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat.

—**2a Trobada-diàleg-sopar vocacional.** De 19.30 a 21.00 h, amb el bisbe Agustí a la Casa de l'Església.

► **Conferència «L'exhortació del papa Francesc: Laudate Deum. Sobre la crisi climàtica».** El proper dilluns 29 de gener, de 21 a 22.30 h, a càrrec del prevere i periodista Francesc Romeu. Lloc: Sala parroquial Mn. Joan Vinyeta de Vilafranca del Penedès.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2S 5,1-7.10 / SI 88 / Mc 3,22-30]. Sant Vicenç (Vicent), diaca a Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. IIIIV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

23. □ Dimarts [2S 6,12b-15.17-19 / SI 23 / Mc 3,31-35]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. Tortosa: ■ Sant Francesc Gil de Frederic, prevere dominicà i màrtir a Tonquín (Indoxina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. □ Dimecres [2S 7,4-17 / SI 88 / Mc 4,1-20]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i dr. de l'Església, patró dels periodistes i dels escriptors; sant Felicià, bisbe i mr.; Mare de Déu de la Pau (Ronda).

25. □ Dijous [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / SI 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de Sant Pau, apòstol, camí de Damasc; sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. □ Divendres [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / SI 95 / Lc 10,1-9]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viu-

da i deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Citeaux.

27. ■ Dissabte [2S 12,1-7a.10-17 / SI 50 / Mc 4,35-41]. Santa Àngela de Mèrici (1470-1540), vg. fund. ursulines (Brèscia, 1535). Tortosa: □ Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre, 1840 - Gilet, València, 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ).

28. ■ Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Dt 18,15-20 / SI 94 / 1C 7,32-35 / Mc 1,21-28]. Lleida: Sant Valeri. Sant Tomàs d'Aquino (1274), prev. dominicà i dr. de l'Església, patró dels estudiosos i dels estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc; sant Flavià, soldat, mr.

Diuenge III de durant l'any (B)

COMENTARI

«Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb Ell»

Vocació dels apòstols Pere i Andreu (1308-1311). Retaulle de la Maestà de Duccio di Buoninsegna. Museu de la catedral de Siena (Itàlia)

Ens trobem a l'inici del ministeri públic de Jesús. Ja el diuenge passat ens parlava l'evangeli de la crida de Jesús a alguns deixebles. Avui repeteix i amplia aquella crida: *Veí Simó i el seu germà Andreu. Jesús els digué: Veniu amb mi i us faré pescadors d'homes. Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell.* El mateix passa amb una altra parella de germans, *Jaume i Joan: Eren a la barca repassant les xarxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornaleros a la barca. I se n'anaren amb Jesús.* Són tot un exemple de disponibilitat a la crida de Jesús: deixen la seva feina i Jaume i Joan fins i tot la seva família. Tots quatre deixen tot el que feien per seguir Jesús. No demanen cap temps per pensar-s'ho ni per acomiadar-se de la família ni per resoldre els problemes de la feina. Se'ns presenten com un model per a tots nosaltres. A la crida del Senyor, la nostra resposta ha de ser immediata. Una resposta que demana desprendiment i renúncia. Així ja fan realitat les paraules de Jesús: *Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.* Els apòstols han cregut en la Bona Notícia de Jesús i s'han convertit, deixant-ho tot. Són un exemple de conversió i de fe. Però és sobretot el trobament amb una persona, amb Jesús; i per això renuncien a totes les altres coses. Això és el fonamental. També la primera lectura ens parla de la vocació de Jonàs. Ara el veiem escoltant la veu del Senyor: *Ves a Nínive i proclama-hi el que jo et diré. I Jonàs se n'anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat.* Aquesta crida que demana una resposta immediata ens fa relativitzar totes les realitats humanes. Per això Pau diu: *Els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin; els qui ploren com si res no els fes plorar; els qui estan contents com si res no els alegrés...* Que les coses d'aquest món no ens facin oblidar que tenim una vocació d'eternitat i una vocació de seguiment d'Aquell que ha vençut la mort per sempre més i ens garanteix una vida plena. Totes les altres coses són relatives.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia de Jonàs (Jo 3,1-5.10)

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seva paraula i li digué: «Ves a Nínive, la gran capital, i proclama-hi el que jo et diré.» Jonàs se n'anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat. Nínive era una ciutat grandiosa. Per recórrer-la tota calia fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dintre la ciutat i cridava: «D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda.» La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos fins als més humils, es vestiren de sac negre. Déu veí que de fet es convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure sobre d'ells la desgràcia amb què els havia amenaçat.

▶ Salm responsorial (24)

R. *Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, / instruiu-me, perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / Compadieu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,29-31)

Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present. Des d'ara, els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin, els qui ploren, com si res no els fes plorar, els qui estan contents, com si res no els alegrés, els qui compren, com si no tinguessin res, i els qui treuen profit d'aquest món, com si no en traguessin cap, perquè aquest món que veiem amb els ulls passa aviat.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,14-20)

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la bona nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.»

Tot passant vora el llac de Galilea, veí Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes.» Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. Poc més enllà veí Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant les xarxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornaleros a la barca, i se n'anaren amb Jesús.

▶ Lectura de la profecia de Jonàs (Jon 3,1-5.10)

El Señor dirigió la palabra a Jonás: «Ponte en marcha y ve a la gran ciudad de Nínive; allí les anunciarás el mensaje que yo te comunicaré.» Jonás se puso en marcha hacia Nínive, siguiendo la orden del Señor. Nínive era una ciudad inmensa; hacían falta tres días para recorrerla. Jonás empezó a recorrer la ciudad el primer día, proclamando: «Dentro de cuarenta días, Nínive será arrasada». Los ninivitas creyeron en Dios, proclamaron un ayuno y se vistieron con rudo sayal, desde el más importante al menor. Vio Dios su comportamiento, cómo habían abandonado el mal camino, y se arrepintió de la desgracia que había determinado enviarles. Así que no la ejecutó.

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Señor, enséñame tus caminos.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo (1Cor 7,29-31)

Digo esto, hermanos, que el momento es apremiante.

Queda como solución que los que tienen mujer vivan como si no la tuvieran; los que lloran, como si no lloraran; los que están alegres, como si no se alegraran; los que compran, como si no poseyeran; los que negocian en el mundo, como si no disfrutaran de él: porque la representación de este mundo se termina.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,14-20)

Después de que Juan fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio.»

Pasando junto al mar de Galilea, vio a Simón y a Andrés, el hermano de Simón, echando las redes en el mar, pues eran pescadores. Jesús les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron.

Un poco más adelante vio a Santiago, el de Zebedeo, y a su hermano Juan, que estaban en la barca con los jornaleros y se marcharon en pos de él.

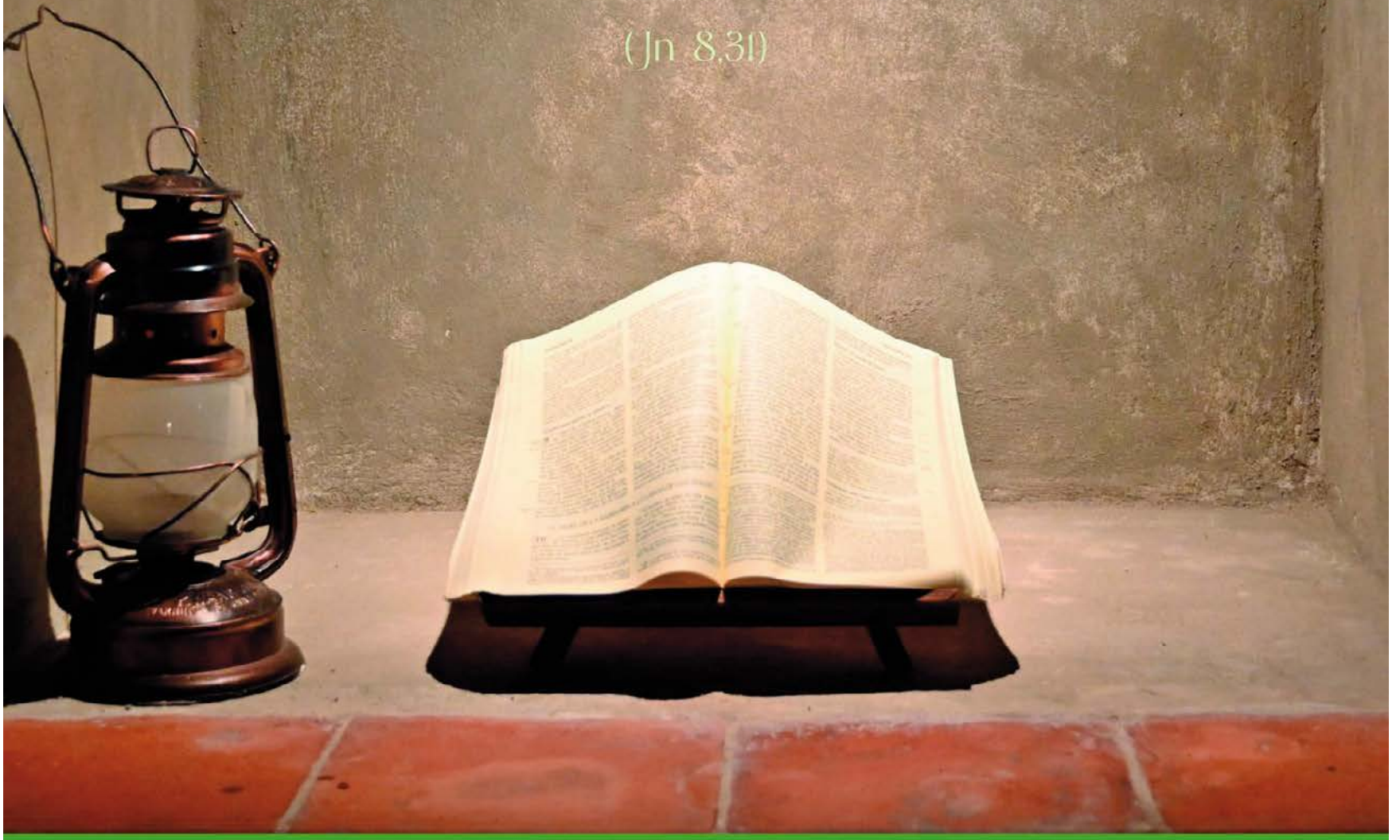

DIUMENGE DE LA PARAULA VIII SETMANA DE LA BÍBLIA

21 - 27 GENER 2024

MAINTENIU-VOS FERMIS EN LA MEVA PARAULA

(Jn 8,31)

www.setmanadelabiblia.cat

setmanadelabiblia@gmail.com

CPL

Escola Cristiana
de Catalunya

ràdio estel

+claret

+ Catalunya
Cristiana

Activitats del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

DIUMENGE, 21 DE GENER DE 2024

Catedral de Sant Llorenç (Sant Feliu de Llobregat)

—A les 12 h, Missa del Diumenge de la Paraula amb l'entronització de la Bíblia

DIMARTS, 23 DE GENER DE 2024

Basílica de Santa Maria (Vilafranca del Penedès) c/ Santa Maria, 12

—De 18.30 a 19.30 h, a la basílica de Santa Maria. Inclourà la presentació i la lectura comunitària del llibre d'Éster (Antic Testament). Amb la participació de la professora María Luisa Melero.

DIMARTS, 23 DE GENER DE 2024

Xerrada ecumènica:

Lema «Manteniu-vos fermes en la meua Paraula» (Jn 8,31)

- P. Antoni Pou i Muntaner, osb, Monestir de Montserrat
- Jonatan Mega Fernández, pastor de l'Església Evangèlica de Germans de Mataró

—De 20.30 a 21.30 h, la sessió serà virtual.

Està oberta a tothom, prèvia inscripció al correu: animaciobiblica@bisbatsantfeliu.cat

DIVENDRES, 26 DE GENER DE 2024

Parròquia de Santa Eulàlia (Pallejà)

Pg. Jaume Balmes, 2

—A les 19.45 h, aprofundir en el text bíblic

Lectura compartida:

«Manteniu-vos fermes en la meua Paraula» (cf. Jn 8,31).

DILLUNS, 29 DE GENER DE 2024

Parròquia Sant Pere de Gavà

c/ del Raval de Molins, 36

—A les 18.30 h, a la capella del Santíssim.

Organitzat pel Grup de Bíblia Ecumènica

Nota: totes aquestes activitats estan obertes a tothom.

Celebració de la Paraula de Déu

Introducció

Per a la celebració del Diumenge de la Paraula us proposem una monició d'entrada a les celebracions i dues pregàries per afegir-ne a les que ja es fan.

Monició introductòria a les eucaristies

Estem dintre de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians i fem nostre aquest desig de comunió i d'unitat entre els cristians de les diferents confessions. I a més, avui celebrem el Diumenge de la Paraula amb el lema «Manteniu-vos fermes en la meua Paraula» (Jn 8,31), un dia que el papa Francesc desitja que dediquem a destacar la importància de les Escriptures en la vida cristiana, per això, comencem la processó d'entrada portant el Leccionari com a símbol que volem combregar amb el Pa de la Paraula i entronitzem en l'ambó.

Pregàries dels fidels

1. Per l'Església. Que la Paraula de Déu tingui el relleu i el valor que li escauen a través de la seva lectura, estudi, reflexió i oració. PREGUEM.
2. Iniciem la Setmana de la Bíblia amb diferents activitats que l'escolta i meditació de la Paraula de Déu ens ajudi a mantenir-nos fermes en el nostre ser deixebles del Verb encarnat, Jesús. PREGUEM.

—Per totes les esglésies i comunitats cristianes: pels catòlics, pels ortodoxos, pels protestants, pels anglicans, que arribem a formar un dia una única Església, tal com Jesús va estimar. PREGUEM.

—Per tots els qui creiem en Jesucrist. Que es desvetlli arreu la importància de llegir la Bíblia en grup, per aprofundir en la nostra vida cristiana. PREGUEM.

—Per tots nosaltres. Que la taula de la Paraula i del Pa d'aquest diumenge ens faci mantenir-nos fermes en el nostre testimoni. PREGUEM.

- **(Dt 30,14)** «La paraula és molt a prop teu; la tens als llavis, la tens al cor, perquè puguis complir-la.»
- **(Sav 9,1)** «Déu dels pares i Senyor misericordiós, que has fet l'univers amb la teua paraula.»
- **(Gn 15,1)** «Després d'aquests fets, el Senyor va comunicar la seva paraula a Abram en una visió. Li va dir: "No tinguis por, Abram! Jo soc l'escut que et protegeix. La teua recompensa serà molt gran".»
- **(1Sam 3,21)** «El Senyor continuava manifestant-se a Siló. Allà es revelava a Samuel per mitjà de la seva paraula.»
- **(Is 55,10-11)** «Tal com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra i la fecunden, i la fan germinar fins que dona llavor als sembradors i pa per a aliment, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà a mi infecunda. Realitzarà el que jo volia, complirà la missió que jo li havia confiat.»
- **(Jr 15,16)** «Quan m'arribava la teua paraula, jo la devorava: ella ha estat el goig i l'alegria del meu cor. Jo porto el teu nom, Senyor, Déu de l'univers.»
- **(Mt 4,4)** «... L'Escriptura diu: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu".»
- **(Jn 14,23-24)** «Qui m'estima, guardarà la meua paraula; el meu Pare l'estimarà [...]. El qui no m'estima, no guarda les meves paraules. I la paraula que escolteu no és meua, sinó del Pare que m'ha enviat.»
- **(Heb 4,12)** «La paraula de Déu és viva i eficaç.»
- **(1Pe 1,25)** «... però la paraula del Senyor dura per sempre". I aquesta paraula és l'evangeli que us ha estat anunciat.»

Es recomana la lectura de la Sagrada Escriptura. Aquest any s'ha preparat en format digital la carpeta de l'Evangeli segons sant Joan, de la col·lecció de l'Associació Bíblica de Catalunya, «Llegir la Bíblia en Grup».

Es podrà descarregar, sense cost, des del web:

www.setmanadelabiblia.cat

Material molt útil per a l'estudi en grup del text sagrat.

«Si us mantingueu en la meua paraula»

(Jn 8,31)

Molts pocs s'imaginen que, únicament obrint la Bíblia, llegint-la, meditant-la, fent oració i portant-la a la vida, estem fent passos cap a la veritable llibertat.

És normal pensar que la llibertat és un dret, que cal exigir. Jesús ens ensenya que la llibertat és resultat, efecte, d'un camí que cal recórrer.

Deia, doncs, Jesús als jueus que hi havien cregut:

«Si us manteniu en la meua Paraula, sereu veritablement els meus deixebles, coneixereu la veritat i la veritat us farà lliures» (Jn 8,31-32).

No ens cansarem de subratllar la importància que té per a nosaltres (i per al món) la Sagrada Escripura, mentre ofereix Paraula de Déu. Perquè el nostre contacte amb ella és l'inici de tot camí cap a la llibertat.

Sant Agustí explica com, estant al jardí de Casiacio, en un moment de tensió espiritual ben intensa, sent la veu d'un nen cantant des de la casa veïna una cançó que deia com a tornada «Agafa, llegeix!, agafa, llegeix!». Prop tenia el còdex de sant Pau, el va obrir i el primer que va trobar va ser una paraula, «revestiu-vos de Crist i no us preocupeu de satisfer els desitjos terrenals» (Rm 13,14) (Conf. VIII, 12,29). Recordant aquest moment i les conseqüències que va tenir a la seva vida, dirà a Déu: «Senyor, jo soc el teu servent, el teu servent, fill de la teua esclava, tu has deixat anar les meves cadenes» (Sal 115,16).

El primer pas és escoltar, escoltar la Paraula. Per exemple, mitjançant un text de la Bíblia. Però, perquè aquest pas es produeixi el punt de partida cap a la llibertat, calen unes condicions:

—Uns ulls que descobrixen, no només unes lletres, sinó la presència de Crist viu que parla. S'ha d'acollir com una veritable interpel·lació, una crida

personal de qui cerca com a amic mantenir amb nosaltres un diàleg viu. No serà un pur text literari, que informa o il·lustra, sinó que contindrà una veritable trucada, que espera resposta. És el cor del Senyor que ens parla al nostre cor.

—Això és el que se'ns demana a nosaltres una predisposició: ser conscients de les nostres cerques i necessitats que portem al cor. Alhora, tenir disposades les facultats per a l'escolta: sensibilitat,

silenci, atenció i una mínima capacitat per anar de la lletra escrita al seu significat vital.

—Un cop esbrinat el missatge que el Senyor vol transmetre, mirar de respondre-li també des del cor, amb senzillesa i sinceritat, en clima de pregària, com un amic parla amb el seu amic.

—D'aquesta trobada inicial neix, es desencadena, una «atmosfera» d'amistat, que mira de prolongar-se a la vida, la vida que anomenem de deixeble. Aleshores, ja que la nostra existència està sotmesa a moltes i diverses vicissituds ens deia Jesús: «Si us manteniu a la meua Paraula», és a dir, en aquella atmosfera d'amistat que fa possible l'escolta i la resposta.

—Un dels efectes centrals d'aquesta vida caminant en diàleg (oració) amb la Paraula (el text a una mà i el cor (la vida a l'altra) és la il·luminació. La il·luminació consisteix a conèixer la Veritat. La Veritat és Ell mateix, Jesucrist. No hi ha cap altra Veritat, però amb ella es descobrixen les veritats de totes les altres realitats, començant per aquella fonamental, «qui soc jo», i «qui és el meu germà», i «què és el món», i això més immediat, com qui sent que té la feina, els diners, el sexe, la ciència, la política...

La Sagrada Escripura és el tresor que Jesús, l'espòs, ha regalat a l'Església, la dona, com qui deixa a l'estimat una presència viva, amb la finalitat que l'amistat no decaigui, ens creixi sense fi.

Fem cas avui a aquella veu del nen que cantava al jardí, «Agafa, llegeix!, agafa, llegeix!». Segurament són les paraules del nostre àngel, que el mateix Crist ens envia perquè visquem veritablement lliures.

† Agustí Cortés Soriano

Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Setmana de la Bíblia i Secretariat d'Animació Bíblica de la Pastoral

Encetem la celebració de la VIII Setmana de la Bíblia, que enguany serà del 22 al 27 de gener de 2024. Aquesta setmana està precedida pel Diumenge de la Paraula, dia 21 de gener, dedicat a la Paraula de Déu. El papa Francesc el va instituir amb la Carta apostòlica en forma de «Motu Propio» *Aperuit Illis*.

El lema d'aquesta edició, proposat per la Santa Seu, és: «Manteniu-vos fermes en la meua Paraula» (Jn 8, 31). Se'ns convida a aprofundir més la Paraula en la vida personal i comunitària.

Els actes estan organitzats per l'Associació Bíblica de Catalunya, els diversos Secretariats d'Animació Bíblica de la Pastoral dels bisbats (allà on n'hi ha), l'Abadia de Montserrat, les diferents delegacions diocesanes (litúrgia, mitjans de comunicació, evangelització...), i també a iniciativa d'arxiprestats, parròquies, editorials, mitjans de comunicació, etc. Aquest any les activitats seran presencials i una virtual que serà una xerrada i diàleg ecumènic.

És important que cada comunitat renovi el seu compromís en la difusió de la Paraula de Déu. Fer una lectura compartida de la Sagrada Escripura per a

la seva comprensió, a través de grups de lectura-reflexió i estudi de la Bíblia que ja existeixen. Durant 2023 s'han creat nous grups i s'ha de pensar en crear-ne més, allà on hi hagi l'interès i l'oportunitat de fer-ho.

També té molta importància la tasca ecumènica i de diàleg interreligiós, que es vol continuar duent a terme, amb un reconeixement pel gran valor dels esforços fets fins ara en aquest sentit.

Igual que en l'edició passada, des del web de la VIII Setmana de la Bíblia oferirem materials, reflexions i accés en directe o diferit, segons els casos, d'alguns dels actes que s'organitzaran en els diferents bisbats. Es poden trobar a l'enllaç: www.setmanadelabiblia.cat

Us recordem que la raó de ser d'aquest Secretariat, com consta als objectius del decret de constitució és: «Afavorir totes les iniciatives pastorals que apropin la Paraula de Déu al major nombre de persones possible». Tots els actes que es faran a la nostra diòcesi i a la resta de diòcesis de la Tarraconense són una oportunitat excel·lent per apropar la Bíblia al nostre poble.

De totes aquestes activitats fem publicitat en els mitjans de comunicació, a les xarxes socials, de boca a boca... i les podeu trobar a l'enllaç del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat: <https://bisbatsantfeliu.cat/delegacions/evangelitzacio-i-apostolat-seglar/secretariat-danimacio-biblica-de-la-pastoral/>

M. Pilar Lozano Ferrer

Directora del Secretariat d'Animació Bíblica de la Pastoral Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat

«Si os mantenéis en mi Palabra» (Jn 8,31)

Muy pocos se imaginan que, únicamente abriendo la Biblia, leyéndola, meditándola, haciendo oración y llevándola a la vida, estamos dando pasos hacia la verdadera libertad.

Es normal pensar que la libertad es un derecho, que es necesario exigir. Jesús nos enseña, que la libertad es resultado, efecto, de un camino que hay que recorrer.

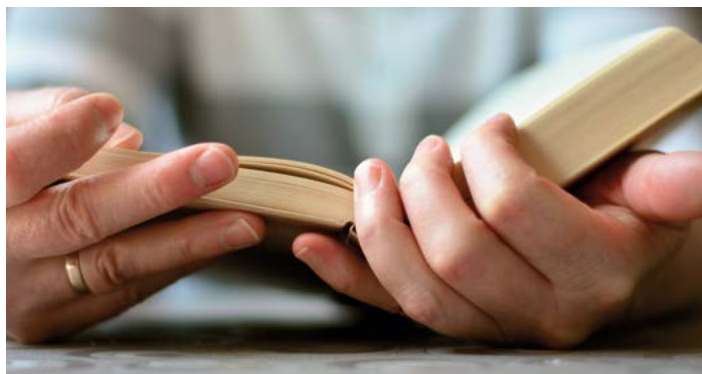
Decía, pues, Jesús a los judíos que habían creído en él:

«Si os mantenéis en mi Palabra, seréis verdaderamente mis discípulos, y conoceréis la verdad y la verdad os hará libres» (Jn 8, 31-32).

No nos cansaremos de subrayar la importancia que tiene para nosotros (y para el mundo) la Sagrada Escritura, en tanto que ofrece Palabra de Dios. Porque nuestro contacto con ella es el inicio de todo camino hacia la libertad.

San Agustín cuenta como, estando en el jardín de Casiciaco, en un momento de tensión espiritual bien intensa, oye la voz de un niño cantando desde la casa vecina una canción que decía como estribillo «Coge, ¡lee!, coge, ¡lee!». Cerca tenía el códex de san Pablo, lo abrió y lo primero que encontró fue una palabra, «vestíos de Cristo y no os preocupéis de satisfacer los deseos terrenales» (Rm 13,14) (Confes. VIII,12,29). Recordando este momento y las consecuencias que tuvo en su vida, dirá a Dios: «Señor, yo soy tu siervo, tu siervo, hijo de tu esclava, tú has soltado mis cadenas» (Sal 115,16).

El primer paso es escuchar, escuchar la Palabra. Por ejemplo, a través de un texto de la Biblia. Pe-

ro, para que este paso se produzca el punto de partida hacia la libertad, son necesarias unas condiciones:

—Unos ojos que descubran, no únicamente unas letras, sino la presencia de Cristo vivo que habla. Se tiene que acoger como una verdadera interpelación, una llamada personal de quien busca como amigo mantener con nosotros un diálogo vivo. No será un puro texto literario, que informa o ilustra, sino que contendrá una verdadera llamada, que espera respuesta. Es el corazón del Señor que nos habla a nuestro corazón.

—Esto es lo que se nos pide a nosotros una predisposición: ser conscientes de nuestras búsquedas y necesidades que llevamos en el corazón. Al mismo tiempo tener dispuestas las facultades para la escucha: sensibilidad, silencio, atención y una mínima capacidad para ir de la letra escrita a su significado vital.

—Una vez averiguado el mensaje que el Señor quiere transmitir, mirar de responderle también desde el corazón, con sencillez y sinceridad, en clima

de oración, como un amigo habla con su amigo.

—De este encuentro inicial nace, se desencadena, una «atmósfera» de amistad, que mira de prolongarse en la vida, la vida que llamamos de discípulo. Entonces, ya que nuestra existencia está sometida a muchas y diversas vicisitudes nos decía Jesús: «Si os mantenéis en mi Palabra», es decir, en aquella atmósfera de amistad que hace posible la escucha y la respuesta.

—Uno de los efectos centrales de esta vida caminando en diálogo (oración) con la Palabra (el texto en una mano) y el corazón (la vida en la otra) es la iluminación. La iluminación consiste en conocer la Verdad. La Verdad es Él mismo, Jesucristo. No hay otra Verdad, pero con ella se descubren las verdades de todas las otras realidades, empezando por aquella fundamental, «quién soy yo», y «quién es mi hermano», y «qué es el mundo», y esto más inmediato, como quien siente que tiene el trabajo, el dinero, el sexo, la ciencia, la política...

La Sagrada Escritura es el tesoro que Jesús, el esposo, ha regalado a la Iglesia, la esposa, como quien deja al amado una presencia viva, con la finalidad de que la amistad no decaiga, nos crezca sin fin.

Hacemos caso hoy a aquella voz del niño que cantaba en el jardín, «Coge, ¡lee!, coge, ¡lee!». Seguramente son las palabras de nuestro ángel, que el mismo Cristo nos envía para que vivamos verdaderamente libres.

† **Agustí Cortés Soriano**

Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Semana de la Biblia y Secretariado de Animación Bíblica de la Pastoral

Iniciamos la celebración de la VIII Semana de la Biblia, este año será del 22 al 27 de enero de 2024. Esta semana está precedida por el Domingo de la Palabra, día 21 de enero, dedicado a la Palabra de Dios. El papa Francisco lo instituyó con la Carta apostólica en forma de «Motu Proprio» *Aperuit Illis*.

El lema de esta edición, propuesto por la Santa Sede, es: «Si os mantenéis en mi Palabra» (Jn 8,31). Esto nos invita a profundizar más la Palabra tanto en la vida personal como comunitaria.

Los actos están organizados por la Asociación Bíblica de Cataluña, los diversos Secretariados de Animación Bíblica de la Pastoral de los obispos (allí donde hay), la Abadía de Montserrat, las diferentes delegaciones diocesanas (liturgia, medios de comunicación, evangelización...), i también a iniciativa de arciprestazgos, parroquias, editoriales, medios de comunicación, etc. Este año las actividades

serán presenciales y una virtual que será una charla y diálogo ecuménico.

Es importante que cada comunidad renueve su compromiso en la difusión de la Palabra de Dios. Hacer una lectura compartida de la Sagrada Escritura para su comprensión, a través de grupos de lectura-reflexión y estudio de la Biblia que ya existen. Durante 2023 se han creado nuevos grupos y se tiene que pensar en crear más, allí donde haya interés y oportunidad de hacerlo.

También tiene mucha importancia el trabajo ecuménico y de diálogo interreligioso, que se quiere continuar, con un reconocimiento por el gran valor de los esfuerzos hechos hasta ahora en este sentido.

Igual que en la edición pasada, desde el web de la VIII Semana de la Biblia ofrecemos materiales, reflexiones y acceso en directo o diferido, según los casos, de algunos de los actos que se organizarán en los diferentes obispa-

dos. Se pueden encontrar en el enlace: www.setmanadelabiblia.cat

Os recordemos que la razón de ser de este Secretariado, como consta en los objetivos del decreto de constitución es: «Favorecer todas las iniciativas pastorales que acerquen la Palabra de Dios al mayor número de personas posibles». Todos los actos que se harán en nuestra diócesis y en el resto de diócesis de la Tarraconense son una oportunidad excelente para acercar la Biblia a nuestro pueblo.

De todas estas actividades hacemos publicidad en los medios de comunicación, en las redes sociales, de boca a boca... y las podéis encontrar en el enlace del Obispado de Sant Feliu de Llobregat <https://bisbatsantfeliu.cat/delegacions/evangelitzacio-i-apostolat-seglar/secretariat-danimacio-biblica-de-la-pastoral/>

M. Pilar Lozano Ferrer

Directora del Secretariado de Animación Bíblica de la Pastoral Diócesis de Sant Feliu de Llobregat